

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2000/46/EY,**annettu 18 päivänä syyskuuta 2000,****sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2000/12/EY ⁽⁵⁾ 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten toimiala on rajoitettu.
- (2) On tarpeen ottaa huomioon näiden laitosten erityisluonne ja toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamista, harjoittamista ja toiminnan vakauden valvontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi.
- (3) Tässä direktiivissä sähköistä rahaa voidaan pitää metallirahojen ja seteleiden sähköisenä korvikkeena, joka on tallennettu sähköiseen välineeseen kuten älykorttiin tai tietokoneen muistiin ja joka tavallisesti on tarkoitettu pienekköiden maksujen suorittamiseen sähköisesti.
- (4) Valittu lähestymistapa on rajoitettu ainoastaan sellaisen olennaisen yhdenmukaistamisen saavuttamiseksi, joka on tarpeen ja riittävä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toimiluvan keskinäisen tunnustamisen ja toiminnan vakauden valvonnan kannalta, mikä mahdollistaa yhden, koko yhteisön kattavan ja haltijoiden luottamuksen varmistavan toimiluvan myöntämisen ja kotijäsenvaltiossa tapahtuvan toiminnan vakauden valvonnan periaatteen soveltamisen.

(5) Sähköinen kauppa kehittyy nopeasti, minkä vuoksi on toivottavaa laatia sellaiset sääntelypuitteet, joiden avulla voidaan hyödyntää sähköisen rahan kaikki mahdolliset edut ja erityisesti vältetään teknisen innovaation vaikeuttaminen; niinpä tällä direktiivillä luodaan teknologian kannalta neutraalit oikeudelliset puitteet, joilla yhdenmukaistetaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan vakauden valvonta siinä määrin kuin on tarpeen niiden toiminnan vakauden ja hyvän liiketoimintatavan kannalta ja erityisesti niiden taloudellisen riippumattomuuden varmistamiseksi.

(6) Direktiivin 2000/12/EY liitteessä I olevan 5 kohdan nojalla luottolaitokset saavat jo laskea liikkeeseen ja hallinnoida maksuvälineitä sähköinen raha mukaan luetuna ja harjoittaa tätä toimintaa koko yhteisön alueella vastavuoroisen tunnustamisen ja kattavan toiminnan vakauden valvontajärjestelmän alaisena, joita niihin sovelletaan Euroopan pankkidirektiivien mukaisesti.

(7) On sekä perusteltua että toivottavaa ottaa käyttöön erillinen järjestelmä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan vakauden valvontaa varten, joka, vaikka onkin mitoitettu muiden luottolaitosten toiminnan vakauden valvontajärjestelmän ja erityisesti direktiivin 2000/12/EY mukaisesti, lukuun ottamatta sen V osaston 2 ja 3 lukua, eroaa siitä, koska sähköisen rahan liikkeeseenlasku ei itsessään ole sähköisen rahan erityisluonteen vuoksi eli sen vuoksi, että se on seteleitä ja metallirahoja korvaava maksuväline, direktiivin 2000/12/EY 3 artiklan mukaista talletusten vastaanottamistoimintaa, jos vastaanotetut varat vaihdetaan välittömästi sähköiseen rahaan.

(8) Sähköistä rahaa vastaan yleisöltä vastaanotetut varat, joista syntyy saatava liikkeeseenlaskijalla olevalle tilille, on direktiivissä 2000/12/EY tarkoitettua talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottamista.

(9) Sähköisen rahan lunastettavuus on tarpeen sen haltijoiden luottamuksen varmistamiseksi; lunastettavuus ei itsessään merkitse sitä, että sähköistä rahaa vastaan vastaanotettuja varoja pidetään direktiivissä 2000/12/EY tarkoitettuina talletuksina tai muina takaisinmaksettavina varoina.

(10) Lunastamisen olisi aina tapahduttava nimellisarvosta.

⁽¹⁾ EYVL C 317, 15.10.1998, s. 7.

⁽²⁾ EYVL C 101, 12.4.1999, s. 64.

⁽³⁾ EYVL C 189, 6.7.1999, s. 7.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. huhtikuuta 1999 (EYVL C 219, 30.7.1999, s. 415), vahvistettu 27. lokakuuta 1999, neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 29. marraskuuta 1999 (EYVL C 26, 28.1.2000, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 11. huhtikuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 16. kesäkuuta 2000.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (ks. tämän virallisen lehden s. 37).

- (11) Sähköisen rahan liikkeeseenlaskemiseen liittyvien erityisriskien huomioon ottamiseksi tämän toiminnan vakauden valvontajärjestelmän on oltava tarkemmin kohdennettu ja siten yksinkertaisempi kuin luottolaitoksiin sovellettava toiminnan vakauden valvontajärjestelmä, erityisesti pienemmän alkupääomavaatimuksen sekä direktiivin 93/6/ETY⁽¹⁾ V osaston 2 luvun II ja III jakson ja direktiivin 2000/12/EY soveltamattomuuden osalta.
- (12) On kuitenkin tarpeen säilyttää tasapuoliset toimintaedellytykset sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ja muiden luottolaitosten välillä ja siten varmistaa tasapuoliset kilpailuedellytykset useammanlaisten yritysten välillä sähköisen rahan haltijoiden eduksi; tämä toteutuu, koska sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan vakauden valvontajärjestelmän edellä mainittujen yksinkertaisempien piirteiden vastapainona on säännöksiä, jotka ovat tiukempia kuin muihin luottolaitoksiin sovellettavat säännökset ja joilla rajoitetaan erityisesti sitä liiketoimintaa, jota sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat saavat harjoittaa, ja varmistetaan toiminnan vakaus sijoituksia koskevilla varovaisilla rajoituksilla, joiden tavoitteena on varmistaa, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liikkeessä olevaan sähköiseen rahan liittyvien rahoitusvastuiden takeena on aina riittävän likvidit omaisuuserät, joihin liittyy alhainen riski.
- (13) Ennen luottolaitosten ulkoistettujen toimintojen vakauden valvonnan yhdenmukaistamista on tarpeen, että sähköisen rahan liikkeellelaskijoilla on asianmukaiset ja riittävät hallinnon ja valvonnan menettelyt. On mahdollista, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun liittyviä toiminnallisia ja muita aputoimintoja harjoittavat yritykset, joiden toiminnan vakautta ei valvota, joten on tärkeää, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden sisäiset rakenteet mahdollistavat sen, että ne kykenevät vastaamaan niihin kohdistuviin taloudellisiin ja muihin riskeihin.
- (14) Sähköisen rahan liikkeeseenlasku voi vaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen ja maksujärjestelmien moitteetomaan toimintaan. Yhteistyön on oltava tiivistä sähköisen rahan järjestelmien asianmukaisuutta arvioitaessa.
- (15) On asianmukaista antaa toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus poiketa joistakin tai kaikista tällä direktiivillä säädetyistä vaatimuksista niiden sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden osalta, jotka toimivat ainoastaan kyseisen jäsenvaltion alueella.
- (16) Tämän direktiivin antaminen on tarkoituksenmukaisin keino toivottujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tässä direktiivissä rajoitetaan niihin vähimmäisvaatimuksiin, joiden avulla nämä tavoitteet saavutetaan eikä siinä ylitetä sitä, mikä on tätä tarkoitusta varten tarpeen.

- (17) Olisi säädettävä tämän direktiivin tarkistamisesta ottaen huomioon markkinoiden kehittymisestä saatu kokemus sekä sähköisen rahan haltijoiden suoja.
- (18) Pankkialan neuvoa-antavaa komiteaa on kuultu tämän direktiivin antamisesta,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala, määritelmät ja harjoitettavan toiminnan rajoitukset

- Tätä direktiiviä sovelletaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin.
- Tätä direktiiviä ei sovelleta direktiivin 2000/12/EY 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin laitoksiin.
- Tässä direktiivissä tarkoitetaan:
 - 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla' yritystä tai muuta oikeushenkilöä, joka ei ole direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu luottolaitos ja joka laskee liikkeeseen sähköisen rahan muodossa olevia maksuvälineitä;
 - 'sähköisellä rahalla' rahallista arvoa, joka ilmenee liikkeeseenlaskijaan kohdistuvana saatavana,
 - joka on tallennettu sähköiseen välineeseen;
 - joka on laskettu liikkeeseen varoja vastaan, joiden arvo on vähintään liikkeeseen laskettu rahallinen arvo;
 - jonka hyväksyvät maksuvälineenä muut yritykset kuin liikkeeseenlaskija.
- Jäsenvaltioiden on kiellettävä henkilöitä tai yrityksiä, jotka eivät ole direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määriteltyjä luottolaitoksia, harjoittamasta sähköisen rahan liikkeeseen laskemista.
- Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden muu liiketoiminta kuin sähköisen rahan liikkeeseen lasku rajoitetaan:
 - sihen läheisesti liittyvien rahoitus- tai muiden palveluiden tarjoamiseen, kuten sähköisen rahan hallinnointiin, joka tapahtuu suorittamalla toiminnallisia ja muita aputoimintoja, jotka liittyvät sen liikkeeseenlaskuun, sekä muiden maksuvälineiden liikkeeseenlaskuun ja hallinnointiin, lukuun ottamatta luoton myöntämistä missään muodossa; ja
 - tietojen tallentamiseen sähköiseen välineeseen muiden yritysten tai julkisten laitosten puolesta.

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilla ei saa olla omistusosuuksia muissa yrityksissä paitsi silloin, kun nämä suorittavat toimintoja tai muita aputoimintoja, jotka liittyvät kyseisen laitoksen liikkeeseen laskemaan tai jakamaan sähköiseen rahan.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 93/6/ETY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1993, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä (EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/33/EY (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 29).

2 artikla

Pankkidirektiivien soveltaminen

1. Jollei nimenomaisesti toisin säädetä, ainoastaan viittaukset luottolaitoksiin direktiivissä 91/308/ETY (¹) ja direktiivissä 2000/12/EY, lukuun ottamatta sen V osaston 2 lukua, koskevat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita.

2. Direktiivin 2000/12/EY 5, 11, 13 ja 19 artiklaa, 20 artiklan 7 kohtaa, 51 ja 59 artiklaa ei sovelleta. Direktiivissä 2000/12/EY säädettyjä keskinäistä tunnustamista koskevia järjestelyjä ei sovelleta muuhun sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan liiketoimintaan kuin sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun.

3. Edellä 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua varojen vastaanottamista ei pidetä direktiivin 2000/12/EY 3 artiklan mukaisena talletuksena tai muina takaisin maksettavina varoina, jos vastaanotetut varat vaihdetaan välittömästi sähköiseen rahan.

3 artikla

Lunastettavuus

1. Sähköisen rahan haltija voi voimassaoloaikana pyytää liikkeeseenlaskijaa lunastamaan sen nimellisarvosta metallirahoina ja seteleinä tai tilisiirtona ilman muita kuluja kuin ne, joita kyseisen toimen toteuttaminen ehdottomasti edellyttää.

2. Lunastusehtojen on selkeästi käytävä ilmi liikkeeseenlaskijan ja haltijan välisestä sopimuksesta.

3. Sopimuksessa voidaan määrätä lunastukselle vähimmäismäärä. Määrä voi olla enintään 10 euroa.

4 artikla

Alkupääomaa ja pysyviä omia varoja koskevat vaatimukset

1. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan alkupääoman, josta on säädetty direktiivin 2000/12/EY 34 artiklan 2 kohdan 1 ja 2 alakohdassa, on oltava vähintään 1 miljoona euroa. Sen estämättä, mitä jäljempänä 2 ja 3 kohdassa säädetään, omat varat, joista on säädetty direktiivissä 2000/12/EY, eivät saa olla alle tämän määrän.

2. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan omien varojen on aina oltava vähintään 2 prosenttia sen liikkeessä olevaan sähköiseen rahan liittyvien rahoitusvaateiden kulloisestakin määrästä tai edeltävien kuuden kuukauden kokonaismäärän keskiarvosta sen mukaan kumpi määrä on suurempi.

3. Jos sähköisen rahan liikkeeseenlaskija ei ole harjoittanut liiketoimintaa kuutta kuukautta aloituspäivä mukaan luettuna, sen omien varojen on oltava vähintään 2 prosenttia sen liikkeessä olevaan sähköiseen rahan liittyvien rahoitusvaateiden nykymäärästä tai kuuden kuukauden tavoitteellisen kokonaismäärän keskiarvosta sen mukaan kumpi määrä on suurempi. Liikkeeseenlaskijan liikkeessä olevaan sähköiseen rahan liitty-

vien rahoitusvaateiden kuuden kuukauden tavoitteellinen kokonaismäärä osoitetaan liiketoimintasuunnitelmassa, johon on tehty toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti vaatimat muutokset.

5 artikla

Sijoituksia koskevat rajoitukset

1. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan on sijoitettava määrä, joka vastaa vähintään sen liikkeessä olevaan sähköiseen rahan liittyvien rahoitusvaateiden määrää, ainoastaan seuraaviin omaisuuseriin:

a) riittävän likvideihin omaisuseriin, joilla on luottoriskin arvioinnissa nollapainotus direktiivin 2000/12/EY 43 artiklan 1 kohdan a alakohdan 1, 2, 3 ja 4 alakohdan sekä 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) direktiivissä 2000/12/EY määriteltyihin A-alueen luottolaitoksiin tehtyihin avista-talletuksiin; ja

c) velkasitoumuksiin,

i) jotka ovat riittävän likvidejä;

ii) jotka eivät kuulu 1 kohdan a alakohtaan;

iii) jotka toimivaltaiset viranomaiset katsovat direktiivin 93/6/ETY 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia täyttäväksi; ja

iv) joiden liikkeeseenlaskijoina ovat muut kuin ne yritykset, joilla on direktiivin 2000/12/EY 1 artiklassa määritelty määräosuus kyseisestä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijasta tai jotka on sisällytettävä kyseisten yritysten konsolidoituun tilinpäätökseen.

2. Artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja sijoituksia voivat olla korkeintaan kaksikymmentä kertaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan omia varoja vastaava määrä, ja niihin sovelletaan rajoituksia, jotka ovat vähintään yhtä tiukat kuin luottolaitoksia koskevat direktiivin 2000/12/EY V osaston 2 luvun III jakson mukaiset rajoitukset.

3. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskusta ja 1 kohdassa tarkoitetuista sijoituksista johtuvilta markkinariskeiltä suojautuakseen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat voivat käyttää riittävän likvidejä korkoihin ja valuuttoihin liittyviä taseen ulkopuolisia erinä pörssissä vaihdettavien johdannaisinstrumenttien (eli vakioitujen johdannaisinstrumenttien) muodossa, jos niillä on päivittäiset katevaatimukset, tai valuuttakurssisopimuksia, joiden alkuperäinen erääntymisaika on enintään 14 päivää. Johdannaisinstrumenttien käyttö ensimmäisen virkkeen mukaisesti on sallittua ainoastaan jos tavoitteena on poistaa markkinariskit kokonaan ja siinä määrin, kuin se on mahdollista saavuttaa.

4. Jäsenvaltiot asettavat tarkoituksenmukaiset rajat markkinariskeille, joita sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille voi syntyä 1 kohdassa tarkoitetuista sijoituksista.

5. Sovellettaessa 1 kohtaa omaisuserät arvostetaan hankinta- tai markkina-arvoonsa sen mukaan, kumpi niistä on alempi.

(¹) Neuvoston direktiivi 91/308/ETY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991, rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä (EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77).

6. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen omaisuuserien arvo laskee alle liikkeessä olevaan sähköiseen rahaan liittyvien rahoitusvaateiden arvon, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kyseinen sähköisen rahan liikkeeseenlaskija toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi viipymättä. Tässä tarkoituksessa ja ainoastaan väliaikaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että liikkeeseenlaskijan sähköiseen rahaan liittyvien rahoitusvaateiden takeena on muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja omaisuuseriä korkeintaan sellainen määrä, joka ei ylitä viittä prosenttia näistä vaateista tai liikkeellelaskijan omien varojen määrästä sen mukaan, kumpi näistä on alempi.

6 artikla

Erityisvaatimuksia koskevat toimivaltaisten viranomaisten tarkastukset

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että joko sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat itse suorittavat 4 ja 5 artiklan noudattamista koskevat laskelmat vähintään kaksi kertaa vuodessa ja toimittavat ne sekä kaikki tarvittavat osatiedot toimivaltaisille viranomaisille, tai laskemisen suorittavat toimivaltaiset viranomaiset sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toimittamien tietojen perusteella.

7 artikla

Toiminnan asianmukainen ja riittävä järjestäminen

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla on oltava asianmukaiset ja riittävät hallinnon ja kirjanpidon menettelyt sekä riittävä sisäinen valvonta. Näissä on otettava huomioon liikkeeseenlaskijan taloudelliset ja muut riskit mukaan lukien tekniset ja menettelytapoihin liittyvät riskit sekä riskit, jotka liittyvät sen yhteistyöhön jonkin sellaisen yrityksen kanssa, joka hoitaa liikkeeseenlaskijan liiketoimintaan liittyviä toimintoja tai muita aputoimintoja.

8 artikla

Poikkeus

1. Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltamatta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin tämän direktiivin joitain tai kaikkia säännöksiä ja direktiiviä 2000/12/EY tapauksissa, joissa joko:

- liikkeeseenlaskijan tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua liiketoiminnan kokonaismäärä tuottaa liikkeessä olevaan sähköiseen rahaan liittyvien rahoitusvaateiden kokonaismäärän, joka ei yleensä ylitä 5 miljoonaa euroa eikä koskaan 6 miljoonaa euroa; tai
- liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskema sähköinen raha hyväksytään maksuvälineenä ainoastaan liikkeeseenlaskijan tytäryrityksissä, jotka suorittavat laitoksen liikkeeseen laskemaan tai jakamaan sähköiseen rahaan liittyviä toiminnallisia tai muita aputoimintoja, emoyrityksessä tai emoyrityksen muissa tytäryrityksissä; tai
- liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskema sähköinen raha hyväksytään maksuvälineenä ainoastaan rajoitetussa määrässä yrityksiä, joille ovat selkeästi ominaisia seuraavat

seikat:

- niiden sijainti samoissa tiloissa tai muulla rajoitetulla paikallisella alueella; tai
- niiden läheinen rahoituksellinen tai liiketaloudellinen yhteys liikkeeseenlaskijaan kuten yhteinen markkinointi- tai jakelujärjestelmä.

Perustana olevissa sopimusjärjestelyissä on määrättävä, että sähköiseen tallennusvälineeseen, joka on haltijan käytössä maksujen suorittamista varten, tallennettavan sähköisen rahan enimmäismäärä on 150 euroa.

2. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskija, jonka osalta on tehty poikkeus 1 kohdan nojalla, ei voi hyötyä direktiivissä 2000/12/EY säädetyistä keskinäistä tunnustamista koskevista järjestelyistä.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kaikki sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, joille on myönnetty tämän direktiivin sekä direktiivin 2000/12/EY soveltamista koskeva poikkeus, antavat säännöllisesti tietoja toiminnastaan mukaan lukien tiedot sähköiseen rahaan liittyvien rahoitusvaateiden kokonaismäärästä.

9 artikla

Ennen direktiivin voimaantuloa toimineiden yritysten toimilupa

Toimilupa katsotaan olevan niillä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilla, jotka ovat aloittaneet toimintansa pääkonttorinsa sijaintijäsenvaltion niiden säädösten mukaan, jotka olivat voimassa ennen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten voimaantulopäivää tai ennen 10 artiklan 1 kohdassa mainittua päivämäärää sen mukaan, kumpi on aikaisempi. Jäsenvaltioiden on veloitettava tällaiset sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida kuuden kuukauden kuluessa tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten voimaantulopäivästä, täyttävätkö nämä yritykset tämän direktiivin mukaiset vaatimukset, mitä toimenpiteitä on toteutettava vaatimusten täyttämiseksi tai onko toimilupa syytä peruuttaa. Jos vaatimuksia ei ole täytetty kuuden kuukauden kuluessa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärästä, sähköisen rahan liikkeeseenlaskija ei voi tulla vastavuoroisesti tunnustetuksi tämän määräajan jälkeen.

10 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 27 päivänä huhtikuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

11 artikla

Tarkistaminen

Komission on annettava viimeistään 27 päivänä huhtikuuta 2005 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta, erityisesti

- toimenpiteistä sähköisen rahan haltijoiden suojaamiseksi, mukaan lukien mahdollinen tarve ottaa käyttöön vakuusjärjestelmä,
- pääomavaatimuksista,
- poikkeuksista, ja
- mahdollisesta tarpeesta kieltää koron maksu sähköisen rahan vaihdosta saaduille varoille

sekä tarvittaessa sen tarkistamista koskeva ehdotus.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2000.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. VÉDRINE